

Для успішної реалізації концепції сталого розвитку в Україні необхідно інформування населення про проблеми сталого розвитку та можливі шляхи їх вирішення; зміна національних пріоритетів при розробці економічної, бюджетної, промислової, енергетичної, сільськогосподарської політик; забезпечення ефективної зовнішньої політики; вдосконалення нормативної бази; використання нових технологій та каналів комунікації для обміну інформацією з питань сталого розвитку; розвиток місцевого самоврядування. При цьому надзвичайно важливим є міжсекторне партнерство (влада, бізнес, громада), доступ усіх громадян і зацікавлених груп до необхідної інформації і участі в розробці місцевих, регіональних та національних стратегій розвитку, навчання і підготовка кадрів з питань сталого розвитку.

Джерела та література

1. Ховрак І. В., Семко Т. В. Ефективність функціонування корпоративного сектору національної економіки: монографія. Кременчук: ТОВ «Кременчуцька міська друкарня», 2013. 276 с.
2. Ховрак І. В. Соціальна відповідальність закладів вищої освіти як каталізатор збалансованого регіонального розвитку: монографія. Кременчук: ПП «Бітарт», 2020. 392 с.
3. The role of universities in disseminating the social responsibility practices of insurance companies/ V. Trynchuk, I. Khovrak, R. Dankiewicz, A. Ostrowska-Dankiewicz, A. Chushak-Holoborodko. *Problems and Perspectives in Management*. 2019. № 17 (2). P. 449–461.

Кулина Г. – к. е. н., доц. кафедри ФМС
Західноукраїнський національний
університет, м. Тернопіль, Україна

Новітні підходи до управління соціальними процесами в умовах неоіндустріального розвитку суспільства

Неоіндустріальний розвиток суспільства обумовлює необхідність застосування новітніх підходів до управління соціальними процесами на основі розробки та впровадження якісно нових соціальних послуг і технологій обслуговування. Саме функціонування установ соціального захисту населення нині не можливе без налагодженого прямого і зворотного зв'язку із соціумом, повноцінного інформаційного супроводу своєї діяльності, якісних комунікаційних технологій. Тому в епоху змін усі сили мають бути спрямовані на максимальне технологічне переозброєння вітчизняних економік задля максимального використання переваг цифрового суспільства та підвищення ефективності задоволення потреб населення у соціальному захисті із врахуванням новітніх підходів до управління соціальними процесами.

Нагальність окреслених трансформацій у світовому масштабі обумовила відкриття в червні 2017 р. Обсерваторії інновацій та цифрової економіки ISSA, що має на меті забезпечити більш чітке розуміння як проблем, так і можливостей, які цифрова економіка буде представляти перед соціальним забезпеченням та його адміністраціями й органами управління. На сьогодні до ТОП-10 глобальних викликів, які ставить перед соціальним забезпеченням цифрова економіка належать [1, 29]: ліквідація розриву в охопленні соціальним захистом; нерівність протягом всього життя; старіння населення; працевлаштування молодих працівників; ринки праці і цифрова економіка; охорона здоров'я і довгостроковий догляд; нові ризики, потрясіння, екстремальні події; захист робітників-мігрантів; технологічні зміни; більш високі очікування суспільства.

Для України збереження статусу соціальної держави є надзвичайно важливим, адже цим визначається й гарантується соціальна стабільність в державі, формуються умови зростання добробуту громадян, підвищуються якість і рівень життя, нівелюються соціальні ризики. Більше того, управління саме соціальними процесами на сьогодні має покладатись на державу, яка

в змозі гарантувати соціальну справедливість та соціальний добробут своїх громадян за допомогою соціального діалогу і соціального партнерства.

Важливим кроком у забезпеченні належної якості соціального захисту населення стало підписання угоди з Світовим банком щодо реалізації проекту «Модернізація системи соціальної підтримки населення України» з метою сприяння проведенню соціальних реформ, спрямованих на зменшення рівня бідності та підвищення соціальної захищеності найбільш уразливих верств населення. В рамках ефективного технічного наповнення Єдиної інформаційно-аналітичної системи соціального захисту населення (ЄІАССЗН) як єдиного інформаційного простору соціальної сфери, виконання проекту передбачено у 3 етапи:

- 1) забезпечення централізації інформаційних систем соціальної сфери;
- 2) побудова системи обміну даними між інформаційними системами;
- 3) запровадження механізму онлайн верифікації та аутентифікації громадян, контроль інформаційної системи Міністерством соціальної політики України та запровадження верифікації даних.

Наступним кроком стало ухвалення Урядом рішення про створення Єдиної інформаційно-аналітичної системи управління соціальною підтримкою населення України (E-SOCIAL), Положення про зазначену систему та Положення про Єдиний державний реєстр соціальної сфери (Постанова КМУ № 676 від 17 липня 2019 р.) [2]. Для соціальних служб автоматизація соціальних процесів спрощує процес надання соціальних послуг та підвищує ефективність і цільове використання бюджетних ресурсів. Загалом у вітчизняну практику апробовані усі з існуючих видів інформаційних технологій, які мають місце в сфері соціального забезпечення.

Незважаючи на позитивні зрушення у цьому напрямку Україна в міжнародних рейтингах, які характеризують рівень розвитку цифрової економіки, займає низькі місця. Так, у відповідності з: індексом мережевої готовності (Network Readiness Index) Україна у 2016 р. зайняла 64 місце, а в 2020 р. планує піднятися на 30 позицію (згідно Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 рр.); глобальним індексом інновацій (Global Innovation Index (INSEAD, WIPO)) упродовж 2016-2018 рр. Україна піднялась з 56 позиції на 43; індексом відкритості даних (Open Data Barometer) у 2018 р. Україна зайняла 17 місце [3].

Відтак, необхідно активізувати імплементацію інформаційних технологій та новітніх підходів до управління вітчизняною екосистемою з метою покращення її міжнародних рейтингів та підвищення ефективності функціонування. У сфері соціального забезпечення також доцільно сприяти новаціям, які започатковано з метою спрощення доступності низки соціальних послуг. Також необхідно спрямувати зусилля на перекваліфікацію фахівців, щоб вони відповідали новим вимогам і володіли навичками управління інформаційними ресурсами, були творчими та вміли своєчасно реагувати на зміни у соціально-економічному середовищі.

Не менш важливе значення у цьому контексті має належне використання інституту соціального партнерства, який нівелює конфліктні ситуації та суспільну напругу, забезпечує соціальну справедливість і рівність учасників соціального діалогу, гарантує належні умови праці та підвищення якості життя населення, посилює соціальну безпеку та імідж країни в цілому як соціально орієнтованої держави.

Джерела та література

1. Konkolewsky H.-H. Digital economy and the future of social. *Administration*. 2017. Vol. 65. № 4. P. 21–30. URL: https://www.researchgate.net/publication/322141795Digital_economy_and_the_future_of_social_security
2. Про Єдину інформаційно-аналітичну систему управління соціальною підтримкою населення України (E-SOCIAL): Постанова КМУ від 17.07.2019 р. № 676. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/676-2019-%D0%BF>
3. Україна в міжнародних рейтингах. URL: <https://eukraine.org.ua/ua/news/ukrayina-v-mizhnarodnih-rejtingah>